

die vanuit een ruimtelijke benadering wordt gemaakt en abstracte elementen kent. Itzik Galili “creëert vanuit een intuïtieve intelligentie”. Zijn stijl is expressief, vaak poëtisch en soms rauw, organisch, aangezet door de emotie die ten grondslag ligt aan elke beweging. Binnen het creatieve proces stimuleert hij zijn dansers. Eigenheid en beheersing zijn belangrijk voor hem. Bij Krisztina de Châtel staat beheersing van lichaam en geest voorop. Zij werkt vanuit structuur en kiest vaak voor het samen gaan van dans, beeldende kunst en vormgeving. Haar voorstellingen vinden geregeld plaats op locaties buiten het theater in samenwerking met andere (podium)kunstenaars of met gewone mensen. Het centrale thema in haar werk is de innerlijke strijd tussen passie en beheersing, tussen individuele vrijheid en anonimiteit versus de geborgenheid van het collectief. “Haar engagement, zich uitend in de thema’s van haar werk, is groot, terwijl de uitwerking strak is en abstract oogt”. Beide choreografen voelen een sociale verantwoordelijkheid; “dans is niet alleen voor de elite. Iedereen moet de gelegenheid krijgen van dans te genieten”.

Terugblik

Als onderdeel van de Egon Schiele tentoonstelling in 2005 in het Van Gogh Museum maakte Krisztina de Châtel als gastcurator samen met de performance kunstenaar Marina Abramovic een project waarin de kunstwerken van Schiele werden aangevuld met ‘levende lichamen’ in de vorm van dansvoorstellingen, live-performances, video’s van performances en een videowand met dansbeelden. In hetzelfde jaar maakte ze in samenwerking met de Afvalinzameling van Amsterdam Oud-Zuid een choreografie voor dansers, vuilnismannen en hun materieel. In het daarop volgende jaar werd hetzelfde stuk met de Rotterdamse Roteb uitgevoerd. Eveneens in 2006 ging Dansgroep Krisztina de Châtel een intensief, meerjarig samenwerkingsverband aan met een collega dansgezelschap uit Burkina Faso. In 2005 werd *Ink* van Stephen Shropshire (NND/Galili Dance in coproductie met Grand Theatre de la Ville uit Luxemburg) uitgebracht en ging de openlucht voorstelling *See Under X* in samenwerking met slagwerkgroep Percossa op Oerol in reprise. In 2006 werd *For Heaven’s Sake* van Itzik Galili uit 2001 hernomen en *Your Place My Place* ging in dat jaar op het Noorderzon festival in première. Voor *Heads or Tales* (2007) wer-

Dansgroep Amsterdam

Dansgroep Amsterdam, een nieuw gezelschap voortgekomen uit Dansgroep Krisztina de Châtel, onder artistieke leiding van Krisztina de Châtel en Itzik Galili, opteert voor de positie als ‘stadsgezelschap’. Enerzijds richt het zich op de artistieke ontwikkeling en de bestendiging van het werk van de artistiek leiders, anderzijds op het ontwikkelen en uitvoeren van nieuwe dansprojecten van zowel hun hand als van gastchoreografen. De artistiek leiders putten uit dezelfde bron voor hun voorstellingen: het hedendaags stedelijk leven. De één vertaalt dit in een voorstelling met een meer narrative achtergrond, de ander in een voorstelling

den tien studenten van de Rotterdamse Dansacademie aan het gezelschap toegevoegd. Met de voorstelling werd tien jaar Galili Dance gemarkeerd. In de *Dancers' Workshop Marathon* werd in 2007 tijd en ruimte ter beschikking gesteld aan dansers van het gezelschap die hun choreografisch talent wilden verkennen door middel van het uitwisselen van opvattingen in een dialoog en een mentoraat. Onder andere Itzik Galili trad op als mentor tijdens de workshop.

Plannen

Dansgroep Amsterdam bespeelt de Stadsschouwburg en Theater Bellevue maar ook de Meervaart en Podium Mozaïek alsmede grote en kleine(re) theaters in het land. Itzik Galili zal grote zaal voorstellingen maken waarbij de focus ligt op het zoeken naar fysieke, emotionele en psychologische confrontatie en uitwisseling met het publiek. De voor het komende kunstenplan geprojecteerde vier voorstellingen: samen *Reeks voor de zintuigen* getiteld, zijn een ideologische verkenning van de manieren waarop de interactie tussen verschillende disciplines de betekenis van een voorstelling kan versterken en onafhankelijke associaties en denkprocessen bij de toeschouwer teweeg kan brengen. In de kleine zaal producties richt Galili zich op de connectie tussen tekst en beweging, tussen geluid en beweging en tussen trillingen en beweging. Jaarlijks wordt een programma met werk van drie tot vijf gastchoreografen in Theater Bellevue gepresenteerd. Eveneens jaarlijks staan Theater Bellevue en de Stadsschouwburg drie dagen in het teken van het *Danslabyrinth*. Bezoekers maken een reis door beide gebouwen en kunnen op een ongedwongen manier kennis maken met de diversiteit in de dans en met nieuw talent. De voorgenomen mix van bestaand werk, gevestigde namen, nieuw werk, nieuwe makers, debat en confrontatie is nieuw. Elke twee jaar zal een combinatieprogramma worden gerealiseerd waarin werk van beide artistiek leiders wordt afgewisseld met werk van een andere choreograaf. In de komende vier jaar zal Krisztina de Châtel op zoek gaan naar onverwachte ruimtes in de stad om vorm te geven aan haar fascinatie voor beeldende kunst en architectuur in relatie tot het menselijk lichaam. In de eerste helft van 2009 zal zij een locatievoorstelling uitbrengen waarvoor studenten Architectuur een omgeving zullen ontwerpen. In het najaar van dat jaar komt *Ondergrond* uit, een voorstelling in het metrostation Ceintuurbaan. De

Oude Kerk inspireert Krisztina De Châtel tot de in 2010 uit te komen voorstelling *Dansgemeente*. Tegenover het karakter van het gebouw plaatst zij de levendige collectiviteit en diversiteit van de Amsterdamse gemeenschap. Verder zal zij in de nieuwe kunstenplanperiode de vorm van de traditionele dansvoorstelling (publiek kijkt naar dansers) ter discussie stellen door te werken met niet-dansers, het publiek zelf te laten bewegen of door het inzetten van choreografie bij tentoonstellingen, installaties en workshops. Het gezelschap zal tevens uitwisselingen met buitenlandse groepen en choreografen organiseren. Vanuit twee invalshoeken zullen educatieve activiteiten worden ontwikkeld: bewustwording en overdracht. Hierbij wordt de samenwerking met de choreografen van *Project Sally* voortgezet. Professionele educatie zal plaats vinden in samenwerking met de kunstvakopleidingen. Publiekseducatie wordt enerzijds tot stand gebracht door de bevolking te betrekken en uiteindelijk deel uit te laten maken van een voorstelling en anderzijds, in het kader van het vak CKV. In 2010 zal Dansgezelschap Amsterdam zijn intrek nemen in het Huis voor de Dans.

Advies

De aanvraag van Dansgroep Amsterdam lijkt, gezien de daarin genoemde voorbeelden en voorgenomen activiteiten, een voortzetting van Dansgroep Krisztina de Châtel. Krisztina de Châtel en haar groep hebben zich ruimschoots bewezen en hebben het vertrouwen van de Kunstraad. Ook met de nieuw op te richten Dansgroep Amsterdam heeft Krisztina de Châtel ambitieuze en uitdagende plannen. De keuze voor Itzik Galili als partner daarbij is een bewuste, en Krisztina de Châtel heeft in het verleden vaker laten zien de juiste keuzes te maken. Deze keuze echter, vindt de Kunstraad niet voor de hand liggend. Daarvoor vindt hij de artistieke signatuur van beiden te uiteenlopend. Na het samengaan blijven de rollen van Krisztina de Châtel en Itzik Galili nagenoeg volledig gescheiden. De vraag is of dit de betekenis moet zijn van een samengaan. Een heldere eenduidige artistieke signatuur is belangrijk voor elk gezelschap. De artistieke meerwaarde van de combinatie

ziet de Kunstraad niet. Dat telt voor de Kunstraad bij zijn afweging van het subsidieverzoek zwaarder dan het op het verleden gebaseerde vertrouwen in Kristztina de Châtel. De plannen vormen geen aanleiding om de tot dusver uitsluitend door het Rijk bekostigde Dansgroep Kristztina de Châtel, die met het samengaan van Kristztina de Châtel met Itzik Galili onder de naam Dansgroep Amsterdam zijn activiteiten voortzet, mede ten laste te laten komen van het Amsterdamse Kunstenplan.

Gevraagd	€ 2.475.000
Geadviseerd	€ 0
